

Jonge greenkeeper op Old Course

De wereld aan je voeten tijdens Dunhill Links Championship

Ditmaal geen dagboek, maar de ervaringen van een twintigjarige greenkeeper, die als vaste medewerker nota bene in St Andrews tussen de sterren de 'fairway to heaven' mocht maaien. We kijken terug op zijn ervaringen tijdens zijn stage op de baan waar in oktober het Dunhill Links Championship over heen denderde: de prestigieuze Old Course in St Andrews: het epicentrum van de golfwereld in de Britse hemisfeer.

Auteur: Broer de Boer

Derck Versteegh is net zo oud als dit vakblad: bijna 21! Ook hij heeft al een aantal mooie hoogtepunten op zijn naam staan. Derck woont in het Buurmalsen, liep stage bij Jean Heybroek, op de Batouwe, de Hilversumse en eind oktober kon hij daar The Old Course van St Andrews aan toevoegen. De sterk gemotiveerde Derck volgt een vierjarige opleiding Land, Water en Milieu in Houten en heeft maar één wens: (hoofd)greenkeeper worden en volgens mij is hij op de goede weg. Direct na zijn buitenlandstage in St. Andrews ging hij bij Toro-importeur Jean Heybroek aan de slag als stagiair. Die stuurde hem bijna direct naar The Dutch in Spijk, om daar de Jean Heybroek-monteur in de door Heybroek ingerichte werkplaats te gaan helpen. Ook keert hij volgend jaar nog enkele weken terug naar de Hilversumsche, dan gaat hij er tijdens het Dutch Open werken!

Mazzel met mailtje

Acht weken mocht Derck Versteegh als stagiair zwoegen op The Old Course van St Andrews. "Een wereldbaan", noemt hij het. "Hoe ik

er gekomen ben? Ik heb gewoon een e-mail gestuurd. Daarop kreeg ik de vraag om een sollicitatiebrief te sturen en al gauw kreeg ik een brief van de grote baas daar, Gordon Moir, om me te melden op de course. Er was in zijn brief exact aangegeven wat ik allemaal moest meenemen. En daar stond ik dan in St Andrews, waar alles op golfen gericht is! Wát een golfwinkels, wát een commercie! Ik realiseerde me toen ik in de straten van St Andrews liep, dat ik veel mazzel heb gehad met mijn mailtje. Ik heb het stadje bekeken en me toen gemeld bij de superintendent, die me persoonlijk een rondleiding gaf en uitlegde hoe mij werk de komende tijd eruit zou gaan zien. Op maandagochtend moest ik me om 06.00 uur met werkkleding in de greenkeepersloods van The Old Course melden.

Eerste dagen

Ik kreeg eerst een introductie, waarbij men me vertelde hoe ze werken op deze baan en natuurlijk maakte ik kennis met mijn nieuwe collega's. De tweede dag stond ik om zes uur

al bunkers te harken en moest ik bovenkanten van bunkers en de bunkerwanden maaien. En dat waren ook de werkzaamheden die geprogrammeerd stonden voor de volgende dag, hoewel ik toen 's ochtends eerst ingezet werd om surroundings te maaien. En eigenlijk ben ik de eerste weken van mijn acht stageweken vooral te vinden geweest bij de bunkers, op de fairways en op de surroundings. Het is een feest hier om te zien hoe alles hier om 06.00 uur uitrukt uit de drie gigantische loods die hier in 1997 voor de zeven golfbanen gebouwd zijn. En eigenlijk kampen ze nog met ruimtegebrek. St Andrews is echt een rijke baan, en op geen van de zeven banen hoeven ze zuinig te zijn op de inzet van machines en mankracht. Als de baan maar goed is. De greenfees verschillen overigens wel van baan tot baan en relatief valt de prijs

**"Maar één wens:
(hoofd)greenkeeper worden"**

daarvan best mee; er zijn nog duurdere. Alleen moet je voor The Old Course een half jaar van te

De Fairways werden met zes maaiers naast elkaar, half om half, gemaaid.

voren al reserveren! Het is een verenigingsbaan die in een zogenaamde Trust is ondergebracht. De winst komt volledig ten goede aan de Linksbanen en het golfen hier. Op de 18-holes van The Old Course, waar ik werkte, loopt in het seizoen 22 man! Voor negen uur 's ochtends moeten we klaar zijn met ons werk, omdat dan de grote 'golf' golfers eraan komt. Alles is erop uitgelegd om het werk aan de baan op tijd klaar te hebben. Als greenkeepers mogen we de golfers hier niet hinderen. Na onze ochtendpauze gaan we aan de slag met karweitjes, zoals het onderhouden van de schelpenpaden, de machines, de sproeiers. Prikken en dergelijke doen ze hier op zondag omdat het dan wat rustiger is."

"Als greenkeepers mogen we de golfers hier niet hinderen"

Dunhill Links Championship

"Het Dunhill-toernooi vormt tevens het einde van het golfseizoen in Schotland," vertelt Derck Versteegh. "Ik kon nu ervaren wat er bij zo'n evenement komt kijken. Het toernooi, dat zich afspeelt op drie banen rond St Andrews, werd dit jaar begin oktober gespeeld en dan kun hier al nachtvorsten verwachten. Een week van te voren zijn we op The Old Course al gaan proefdraaien met het fairwaymaaieren om een beetje in het maairitme te komen. Het aardig was dat ik als

volwaardig medewerker gezien werd en de eer kreeg één van de zes Toro 5610's te bedienen tijdens het toernooi op onze baan. Maar ja, eigenlijk heb ik ook al zeven jaar ervaring als greenkeeper. Op mijn dertiende stond ik al samen met mijn vader op golfbaan De Batouwe! Maar hier mocht ik me bij de vaste ploeg medewerkers rekenen die met zes machines naast elkaar de fairways zouden maaien. Het geeft je een heel bijzonder gevoel trouwens,

zelfs al op de dag dat de golfers komen oefenen, als alles uit de kast getrokken wordt om eerst de tees en de surroundings te maaien. Vijf workmans met een kar vol handmaaiers rukken dan uit. Het is natuurlijk logisch om eerst de surroundings en de greens te doen. En dan zes van die Toro's 5610's te horen grommen die vervolgens de fairways op een lengte van 8 millimeter maaien. De eerste wedstrijddag had het niet gedauwd. Dat maakt het zo vroeg toch

Zelfs een paar dagen tijd om te helpen één van de 28 bunkers te revetten.

wel lastig om te zien waar je moet precies moet maaien. Gelukkig had het de tweede dag wel gedauwd. Het bleef me een bijzonder gevoel in mijn onderbuik geven toen we weer uitrukten met al die fairwaymaaiers zo naast elkaar, om de baan half om half te maaien. In nog geen tweeënhalve uur maai je dan alle zestien fairways, zonder één keer te stoppen, want de bakken zijn na het maaien van die achttien holes nog niet vol met gras; zo weinig gras halen we eraf! De derde wedstrijddag, de zaterdag, hebben we wel in een zandstorm ons ding gedaan, maar er werd niet gegolfd. Met gale-force, windkracht 8 á 9, waaide het echt te hard voor de heren golfers. Zondag was de storm bedaard en had het lekker gedauwd. En uiteraard zet je elke ochtend na je werk de machines weer keurig in het gelid om de volgende ochtend vroeg snel grote stappen te kunnen maken."

Draaiboek

Derck Versteegh neemt een slok van een nieuwe bak koffie en vervolgt: "Maar tijdens zo'n toernooi neem je, en heb je, ook rustig de tijd om door te spreken wat er goed en fout ging. In de schuren hing voor ons een uitgebreid draaiboek dat specifiek bestemd is voor de preparatie van de baan voor het Dunhill Links Championship. Daarin kun je van alles lezen wat er onder welke omstandigheden moet gebeuren: zoals wat te doen bij storingen, welke maatregelen je moet nemen wanneer het regent; er is zelfs een hoofdstuk dat over communicatie gaat. Dat is misschien nog wel het allerbelangrijkste. Eén van ons was op een gegeven moment met zijn machine in zijn oppie

Doorzaaien en dresen van de tees is best wel nodig.

op een hole aan de gang, en dan kun je toch wel een afwijkend maaibeeld krijgen. En dat staat niet leuk als je dat als greenkeeper op tv ziet! Ons ochtendprogramma werd in elk geval steeds afgesloten met een barbecue. En omdat het niet regende waren er verder geen bijzondere werkzaamheden."

Aansturing

Hoe ziet zo'n personeelsbezetting er tijdens zo'n toernooi uit? Onze ervaringsdeskundige: "Tijdens het toernooi hebben we de verzorging van de baan met 44 man uitgevoerd, nagenoeg allemaal

vakkrachten. Dit ging om 22 greenkeepers van The Old Course en 22 man die van de andere zes banen op het complex van St. Andrews werden ingeleend. De werkzaamheden werden aangestuurd door hoofdgreenkeeper Gordon McKie, die een goede sfeer ook belangrijk vond. Ik genoot ervan om zo lekker met mijn Schotse collega's te praten en ook nog iets van het golfen te zien. Meestal was het snel weer 16.00 uur en mochten we zelf weer aan de slag: Divots vullen met twintig man naast elkaar. Dat gaat vrij simpel. Je krijgt een bak met zand/zaadmengsel mee, je vult daarmee de divots gewoon vlak af, drukt het met je voet aan en strijkt ze glad af. En je blijft ondertussen gezellig met elkaar praten over je werk en andere dingen. Mijn Engels ging met sprongen vooruit! Maar het is ook leuk te weten dat je de ogen van de hele wereld hier op je gericht zijn. Het meewerken aan zo'n toernooi is een hoogtepunt geweest tijdens mijn stage en een ervaring die ze me niet meer afnemen. Ik heb speciaal om het draaiboek, zoals dat in de schuur hing, gevraagd. En ik heb het gekregen. Ik denk namelijk dat het me van pas kan komen als ik tijdens een wedstrijd, zoals het Dutch Open, meewerk aan de preparatie van de baan."

Rustiger

Het enthousiasme spat als het ware af van Derck Versteegh als hij dit vertelt. Viel hij na het toernooi niet in een zwart gat? Derck Versteegh: "Het wordt dan opeens wel veel rustiger, maar

Bunkers harken hoort ook bij Derk Versteeghs werk.

Maaien komt precies: de dauw helpt Derck en zijn collega's daarbij.

gelukkig zijn er dan andere werkzaamheden. We zijn begonnen met het onderhoud van de baan voor het volgende golfseizoen: de tees worden vertikaal gemaaid, doorgezaaid en er vindt een topdressing plaats. Ook hebben we kunstmest gestrooid: een NPK-mengstof in een verhouding 6:5:10 met ijzersulfaat. En je zult denken: 'Dat is een beetje laat in het seizoen', maar na enkele dagen zie je toch nog de werking van de kunstmest en het ijzer. Ook de putting greens zijn we gaan beluchten. Ik heb hier ervaring opgedaan met de Toro-procore 648. Dat is weer eens wat anders dan een beluchter achter de trekker. En je zult begrijpen dat je hier ook de hele riedel krijgt van het doorzaaien, met het heel fijne 'Bar bent', 100 procent struisgras, en het topdresen, wat hier handmatig gebeurt."

Bunkerrenovatie

Nog enkele dagen restten Derck Versteegh voor hij - helaas, zegt hij - weer na Buurmalsen moest. "Op St. Andrews is het gebruikelijk dat de bunkerwanden elke vijf jaar opnieuw met graszoden worden opgezet", vertelt hij. "Van de totaal 112 bunkers worden er dit jaar 28 gerenoveerd. Een paar dagen kon ik nog

meehelpen daarbij. Je graaft eerst de bunkerrand weg en vervolgens de hele bunkerface. Daarna bouw je ze weer op met nieuwe graszoden van 30 bij 40 centimeter; de oude graszoden worden weer gerecycled. De St Andrews-banen hebben een forse nursery, waar ze hun eigen zoden produceren. The Old Course heet overigens niet voor niets zo, heb ik gemerkt. Op deze baan moet alles bij het oude blijven. Je bouwt een potbunker dus net zo op zoals 'ie was, zoals 'ie al jaren was. Ik heb trouwens ook nog mogen meehelpen op de New Jubilee baan (zie ook artikel in de vorige greenkeeper) Daar ging het heel anders aan toe, daar hebben we zelfs nog een bunker verplaatst. En zoiets is natuurlijk voor een nieuwsgierige greenkeeper veel interessanter dan het herstellen van een bestaande situatie."

Werken en leren

"Heb je nog een goede raad voor je collega-greenkeepers?", is de vraag aan Derck Versteegh. Daar hoeft hij niet lang over na te denken: "Op basis van mijn ervaringen is mijn advies: als een greenkeeper echt iets nieuws wil leren, moet hij zorgen dat hij op een nieuwe golfbaan terecht komt. Daar gebeurt veel meer. Een reeds lang

"Als een greenkeeper echt iets nieuws wil leren, moet hij zorgen dat hij op een nieuwe golfbaan terecht komt"

bestaande golfbaan is eigenlijk maar saai. Daar gaat het puur om onderhoud dat zich al jaren lang bewezen heeft en dat goed is voor de baan en de golfers. Zelf zou ik het liefste zo teruggaan naar St Andrews. De omvang van zo'n baan is zo groot, er is zoveel personeel, er gebeurt zoveel. En het is zo aardig om een grote hoeveelheid van het werk juist 's ochtends vroeg met elkaar lekker af te maken. 's Ochtends maak je dus een hele slag. De werkdruk is dan groot, maar over het algemeen viel het werktempo mij in Schotland best wel mee. Maar ja, ik houd dan ook van aanpakken."